

В. — Защо се бѣха събрали тия ?

О. — Събрали се бѣха тѣ, за да възстанатъ и спечелятъ Царството.

В. — Кжде се сприятели ти съ тѣхъ и кжде отиде ?

О. — Събрахме се въ Браила. После азъ заминахъ за Тулча и тѣ дойдоха тамъ. Като станахме осмина, заедно съ Алекси Тулчанеца. Илия Черногоореца и Савата заминахме за село Хаджиларъ, кждето гостувахме въ едно кафене; после чорбаджиитѣ ни приеха на гости.

В. — Кой бѣше чорбаджията, който ви взе на гости ?

О. — Наричатъ го Чорбаджи Славчо. Дошелъ тамъ отъ Башъ-къой.

В. — Какво оржие имаште съ себе си ?

О. — Оржие нѣмахме.

В. — Колко нощи спяхте въ Славчовата кжца въ село Хаджиларъ ?

О. — Тамъ спяхме една нощъ. Сжщата нощъ изгоря кжцата на чорбаджи Ангелъ. Сутринята отседнахме въ кръчмата на Ангелъ Кръчмаря. Дойдоха чорбаджиитѣ и ни казаха да си отидемъ. Ние осмината; станахме и заминахме за Баба-дагъ.

В. — По пжтя ли вървѣхте, или минахте презъ гората ?

О. — Вървѣхме все скришомъ; не минахме по шосето.